

Міністерство освіти і науки України
Навчально-науковий інститут фінансів, економіки, управління та права
Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(Україна)

Варненський вільний університет Чорноризця Храбра (Болгарія)

Гентський університет (Бельгія)

Сучавський університет ім. Стефана чел Маре (Румунія)

Міжнародний науково-освітній та навчальний центр (Естонія)

Київський національний університет імені Тараса Шевченка (Україна)

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна (Україна)

Київський національний університет будівництва і архітектури (Україна)

Сумський державний університет (Україна)

Сумський національний аграрний університет (Україна)

Національний університет «Запорізька політехніка» (Україна)

Державна установа

«Інститут економіки та прогнозування НАН України» (Україна)

Державна установа

«Інститут демографії та проблем якості життя НАН України» (Україна)

Державна податкова інспекція у м. Полтава Головного управління Державної

податкової служби у Полтавській області (Україна)

Полтавське територіальне відділення Всеукраїнської професійної громадської

організації «Спілка аудиторів України» (Україна)

Торгово-промислова палата України (Україна)

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ПОЛТАВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА
ІМЕНІ ЮРІЯ КОНДРАТЮКА

ЗБІРНИК

II Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції
«СТАЛИЙ РОЗВИТОК: ВИКЛИКИ ТА ЗАГРОЗИ В
УМОВАХ СУЧАСНИХ РЕАЛІЙ»

With the support of the
Erasmus+ Programme
of the European Union

06 червня 2024 року

ПОЛТАВА

Список використаних джерел

1. Білоусько Т.Ю., Шовкун Л.В. Управління якістю в забезпеченні конкурентоспроможності аграрної продукції. *Вісник Харківського національного аграрного університету ім. В.В. Докучаєва. Серія: Економічні науки.* 2020. № 2. С.168-178.
2. Медвідь Л.Г., Міценко Н.Г., Черкасова С.В. Класифікація витрат на якість продукції для обліку та контролю в системі управління якістю виробничого підприємства. *Вісник Львівського торговельно-економічного університету. Економічні науки.* 2022. Вип. 66. С. 10-21.

УДК 330

Кандзюба І.В., аспірантка

*Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)*

СТИМУЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙ ТА ТЕХНОЛОГІЧНОГО ПРОГРЕСУ ЧЕРЕЗ СПІВПРАЦЮ МІЖ ДЕРЖАВОЮ, БІЗНЕСОМ ТА ГРОМАДСЬКИМ СЕКТОРОМ

В сучасному світі, де швидкість змін та технологічний прогрес набувають ключового значення для економічного розвитку та підвищення якості життя, стимулювання інновацій та технологічного прогресу стає однією з найбільш важливих завдань для держав, бізнесу та громадського сектору. Співпраця між цими суб'єктами стає ключовим інструментом для досягнення цілей розвитку та сталого зростання.

Держава, виступаючи в ролі каталізатора змін, може забезпечити створення необхідних умов для розвитку інновацій, включаючи створення сприятливого правового середовища, надання фінансової підтримки для досліджень та розробок, а також формування стратегій національного інноваційного розвитку [1]. Державні інституції можуть також виступати інвесторами у великі наукові проекти, що мають великий потенціал для подальшого комерціалізації.

Сторони бізнесу, зі свого боку, привносять свої знання, технологічні розробки, а також фінансові та людські ресурси для реалізації інноваційних проектів. Вони виступають ініціаторами та розвитком технологій, що відповідають потребам ринку, та створюють інноваційні продукти та послуги, що підвищують конкурентоспроможність національної економіки та забезпечують її участь у світовому інноваційному просторі [5].

Громадський сектор, у свою чергу, грає важливу роль у сприянні соціальній відповідальності бізнесу та держави, а також у забезпеченні зворотного зв'язку від користувачів та споживачів, що є ключовим для успішного впровадження інноваційних продуктів та послуг [3].

Важливою частиною співпраці між всіма цими суб'єктами є обмін знаннями, досвідом та кращими практиками. Це може відбуватися через розвиток партнерства, створення інноваційних кластерів, проведення спільних досліджень та програм навчання.

У зв'язку зі стрімким технологічним розвитком та постійними змінами у сучасному світі, співпраця між державою, бізнесом та громадським сектором набуває особливого значення для стимулювання інновацій та технологічного прогресу. Партнерство між цими суб'єктами стає ключовим фактором у впровадженні новаторських рішень та досягненні глобальних цілей розвитку [2].

Шляхом спільних зусиль держава, бізнес та громадський сектор можуть вирішувати складні виклики, стоячі перед суспільством, такі як зміна клімату, енергетична безпека, охорона здоров'я та боротьба з бідністю [4]. Спільна робота забезпечує ефективне використання ресурсів, зменшення ризиків та максимальний вплив на соціальний та економічний розвиток.

Отже, висновок полягає в тому, що співпраця між державою, бізнесом та громадським сектором є необхідною умовою для створення інноваційного суспільства, яке сприяє сталому розвитку, підвищенню життєвого рівня та забезпеченню добробуту для всіх його членів.

Список використаних джерел

1. Чесбро Г. (2006). Відкрита інновація: нова парадигма розуміння промислової інновації. Видавництво Оксфордського університету.
2. Етцковіц Г., Лейдесдорф Л. (2000). Динаміка інновацій: від національних систем та "Режиму 2" до трьох спільностей університет-промисловість-уряд. Політика досліджень, 29(2), 109-123.
3. Маццукато М. (2013). Підприємницька держава: спростування міфів про публічний та приватний сектори. Видавництво Anthem Press.
4. Портер М.Е., Штерн С. (2001). Інновації: місцезнаходження має значення. MIT Sloan Management Review, 42(4), 28-36.
5. Пралад Ч.К., Хамель Г. (1990). Основна конкурентоспроможність корпорації. Harvard Business Review, 68(3), 79-91.

УДК 338.1

Глебова А.О., к.е.н., доцент; Богомаз О.В., аспірантка
Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»
(м. Полтава, Україна)

РОЗВИТОК ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ВИКЛИКІВ

Протягом останнього десятиріччя через реалії війни Україна була неодноразово випробувана на стійкість економічної, екологічної та соціальної систем, що складають основу сталого розвитку. Про те, що війна є непростим випробуванням засвідчують наступні показники.

Економічні. За підсумком 2023 року ВВП України було нижчим за довоєнний рівень 2013 р. на 30% (у співставних даних, не враховуючи АР Крим та окуповані Російською Федерацією частини території Луганської та Донецької областей)[1]. Наразі прогноз зростання реального ВВП погіршено через наслідки масштабних атак Росії на енергетичну інфраструктуру України. За прогнозами НБУ відновлення економіки триватиме, хоча буде стриманим, передусім через суттєві ураження енергетичних об'єктів [2]. За даними звіту Київської школи економіки, станом на січень 2024 року, сума прямих втрат економіки України з початку повномасштабного російського військового вторгнення становить 157,2 млрд доларів [3]. Крім того, після початку повномасштабного вторгнення відбулося підвищення рівня безробіття – більше 20% дорослого населення, яке працювало до нього, втратило роботу [4].

Соціальні. За оцінками Reuters, кількість українців, які живуть у бідності, досягла приблизно 29% населення (9 млн осіб), що на 1,8 млн більше з 2020 року [4]. За даними Агентства ООН у справах біженців станом на 16 травня 2024 року було зафіксовано по всьому світу 6,486 млн біженців з України [7]. А що вже й говорити про те, що на цій війні Україна втрачає найцінніше – своїх синів та доньок. Ціль 16 сталого розвитку “Мир та справедливість” є фундаментальною для можливості реалізації інших цілей.

Екологічні. За даними Всеукраїнської екологічної ліги, внаслідок російської військової агресії проти довкілля, шкода земельним ресурсам України становить більше 1034,4 млрд грн, шкода атмосферному повітрю – більше 1080,0 млрд грн., а 750 видів флори та 600 видів фауни опинилися під загрозою знищення [4]. Запорізька АЕС окупована, а підриг греблі Каховської ГЕС наніс збитків на понад 11 млрд доларів, причому тривалий вплив на довкілля є найбільшою проблемою [6]. Таким чином, повномасштабне вторгнення Російської Федерації стало реальним викликом для сучасних підприємств, але водночас зміна підходів до реалізації сучасних проектів на основі концепції сталого розвитку дозволяє мати оптимістичний погляд щодо розвитку економіки України у довгостроковому періоді.